

Δανεικά κι αγύριστα στον Ιουδαιοχριστιανισμό

✘ «Εάν δανείζητε παρ' ων ελπίζετε απολαβείν, ποία υμίν χάρις εστί; και γαρ αμαρτωλοί αμαρτωλοίς δανείζουσιν ίνα απολάβωσι τα ίσα, πλην αγαπάτε τους εχθρούς υμών και αγαθοποιείτε και δανείζετε μηδέν απελπίζοντες, και έσται ο μισθός υμών πολύς, και έσεσθε υιοί ύψιστου, ότι αυτός χρηστός εστί επί τους αχάριστους και πονηρούς» (Κατά Λουκάν 6: 34-35).

[Μετάφραση: «Εάν δανείζετε σ' εκείνους, από τους οποίους περιμένετε να πάρετε πίσω τα δανεικά, ποια ευμένεια σας αρμόζει; Διότι και οι αμαρτωλοί δανείζουν τους αμαρτωλούς, για να λάβουν από αυτούς τα ίσα. Αλλά σεις να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να ευεργετείτε και να δανείζετε, χωρίς να αποβλέπετε σε καμμία ανταπόδοση και θα είναι ο μισθός σας πολύς και θα είστε παιδιά του Υψίστου, διότι και αυτός είναι αγαθός και ευεργετικός και προς αυτούς ακόμη τους αχάριστους και πονηρούς».]

Ο ισχυρισμός «να δανείζετε, χωρίς να αποβλέπετε σε καμμία ανταπόδοση» αλλάζει το νόημα του ρήματος «δανείζω». Σημαίνει πλέον «χαρίζω» . Το αποκαλούμενο και «ιερό βιβλίο» αποτέλεσε για μία και πλέον χιλιετηρίδα το μόνο ανάγνωσμα για τα εκατομμύρια των Ελλήνων που βρέθηκαν κάτω από τον ζυγό της ιδεολογικής και φυσικής αυτής παρακμής του Ελληνισμού.

Στα δύο αυτά αποσπάσματα του «ευαγγελιστού» Λουκά συναντάμε τους ακρογωνιαίους λίθους της εθνικής μας συντριβής:

1. Την υλική μας εξουθένωση συστήνοντας: «Σκόρπιζε τα χρήματά σου σε όποιον απατεώνα σου ζητάει δανεικά και αγύριστα».
2. Τον ηθικό μας εκμαυλισμό προτείνοντας ως παγκόσμια πρωτοτυπία να αγαπάμε τους εχθρούς μας.

Όσον αφορά το πρώτο, οι «οικονομικές» συμβουλές που υπάρχουν στο «ιερό βιβλίο» συνοψίζονται στην φράση: «Οι καλοί χριστιανοί πρέπει να πεθαίνουν στην πείνα».

Όσον αφορά το δεύτερο, «Πλην αγαπάτε τους εχθρούς υμών», έχουμε φτάσει σε τέτοια ηθική και πνευματική κατάντια που μας έπεισαν πως πρόκειται για μια ύψιστη φιλοσοφική αρχή που δεν κατάφεραν ούτε οι φιλόσοφοι πρόγονοί μας να διατυπώσουν.

Συμπέρασμα λανθασμένο αλλά βολικό: Ο Χριστιανισμός είναι ανώτερος του

Ελληνισμού.

Επειδή το παράλογο έχει μεταβληθεί σε εγγενές χαρακτηριστικό του Έλληνα, με την λογική αυτή θα έπρεπε ο Ισοκράτης να γράφει λόγια αγάπης προς τους Πέρσες, ο Κολοκοτρώνης και όλοι οι αγωνιστές της Επανάστασης θα έπρεπε να πετάξουν τα όπλα τους και να αγκαλιάσουν τον πολυλατρεμένο τους εχθρό τον Τούρκο, οι ελληνικοί πληθυσμοί να στήσουν αγάλματα στους εκπολιτιστές Βανδάλους και στους γενοκτόνους κάθε φυλής και ιδεολογίας που ασέλγησαν στο έθνος μας.

Πηγή: ermionh.blogspot.com